

Kapellet, preste- og samtaletjenesten

Sykehus kapellet ligger i 1. etg. rett ved inngangen til B-blokken. Personalet kan forklare og vise deg vei! Det vil bli annonsert i denne Søndagshilsen når det er gudstjeneste i kapellet. Gudstjenestene er med nattverd. Dersom du ønsker nattverd på rommet, kan du si fra til personalet som formidler beskjed til presten.

SAMTALER OG SJELESORG

Sykehusprestens viktigste oppgave er å være tilgjengelig for deg og dine pårørende for dialog og samtalestøtte i din aktuelle livssituasjon. Stort eller lite spiller ingen rolle, å være innlagt på sykehus kan av forskjellige årsaker utløse behov for samtale og refleksjon.

Presten har taushetsplikt. Vi formidler også kontakt med prest / samtalepartner fra andre tros- og livssynssamfunn.

På Haraldsplass er vi tre prester som er tilgjengelig alle dager fra 0800 - 1800. Om ønskelig kan pleiepersonalet formidle kontakt, eller du kan ringe prestens vakttelefon som er angitt nedenfor.

SØNDAGSHILSEN PÅ NETT

Søndagshilsen ligger også ute på sykehusets internettsider under «Prestetjeneste».

Haraldsplass
Diakonale sykehus

Vil du ha mer informasjon
eller trenger du å snakke med oss?

Tlf: 922 07 527

www.haraldsplass.no
Søk :prestetjenester

Søndagshilsen

02.10.2022

17. Søndag i treenighetstiden

Tema: Livskraft!

Det er ikke gudstjeneste i Kapellet denne søndagen!

Kapellet er alltid åpent for lystenning og en stille stund!

Tirsdager kl 11:30 er det middagsbønn!

17. søndag i treenighetstiden

Prekentekest: Markus:5:35-43

Mens han ennå talte, kom det folk fra synagogeforstanderens hus og sa: «Din datter er død. Hvorfor bryr du mesteren lenger?»³⁶ Jesus hørte det som ble sagt, og sa til synagogeforstanderen: «Frykt ikke, bare tro!»³⁷ Nå lot han ingen andre følge med enn Peter, Jakob og Johannes, Jakobs bror.³⁸ Da de kom til synagogeforstanderens hus og han så alt oppstyret og folk som gråt og jamret seg,³⁹ gikk han inn og sa til dem: «Hvorfor støyer og gråter dere? Barnet er ikke dødt; hun sover.»⁴⁰ De bare lo av ham. Men han drev alle ut og tok med seg barnets far og mor og dem som var med ham, og gikk inn der barnet lå.⁴¹ Så tok han barnet i hånden og sa: «Talita kumi!» Det betyr: «Lille jente, jeg sier deg: Stå opp!»⁴² Straks reiste jenta seg og gikk omkring; hun var tolv år gammel. Og de ble helt ute av seg av undring.⁴³ Men han påla dem strengt at ingen måtte få vite dette, og han sa at de skulle gi henne noe å spise.

Livskraft!

For litt siden søkte jeg ly for regnværet i et buss skur. I veibanen rett foran meg så jeg noen gress-tuster klore seg fast i asfalten. Jeg tenkte, hvordan er det mulig? Slått av overraskelse og undring over synet mumlet jeg halvhøyt til meg selv, hvordan i all verden har du klart å overleve her?!

Lignende opplevelser kan jeg ha i møte med mennesker som sykehusprest. Ofte kan jeg lure på hvor enkelte personer henter sin livskraft fra. Svarene er mangfoldige og spenner fra håp om en endring i livssituasjonen med hjelp fra helsevesenets ekspertise, til de nære ting, støtte og omsorg fra familie, venner, opplevelse av kjærlighet og trygghet rundt seg. Noen supplerer med den hjelp de føler de har i tro og livsanskuelse, at Gud eller de gode livskreftene på en eller annen måte er der og gir kraft til å leve med det som er og håp om helbred og bedring.

Søndagens tekst om synagogeforstanderens datter, er en fortelling om Guds nærvær i våre hverdagsliv. Hverdagene kan være preget av glede og livskraft så vel som uro og bekymringer. Det veksler. Det viktigste i søndagens tekst er ikke at Jesus vekket opp en tilsynelatende død ung pike. Det viktigste er at Han vet om vår livssituasjon og gjør seg tilgjengelig i våre liv med en livskraft som hjelper oss til å leve i og med våre livsutfordringer tross noen ganger karrige kår, likesom gressstuten i asfalt ødet – livskraft på tross av!

God søndag!

John Kristian Rolfsnes, sykehusprest